

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž SODO 1/2022-6

O D L U K A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u drugostupanjskom državnoodvjetničkom stegovnom vijeću, sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Damira Kosa kao predsjednika vijeća te Melite Božičević-Grbić i Ranka Marijana kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Martine Setnik kao zapisničarke, u stegovnom predmetu protiv zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J., zbog stegovnog djela iz članka 85. stavka 2. točke 7. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću ("Narodne novine", broj 67/18. i 126/19. - dalje: ZoDOV), odlučujući o žalbi zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J., podnesenoj protiv odluke Državnoodvjetničkog vijeća (dalje: DOV) od 7. prosinca 2021. broj DOVO-6/2021-157, u sjednici održanoj 21. ožujka 2022.

o d l u č i o j e :

Prihvća se žalba zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J., ukida se odluka DOV-a od 7. prosinca 2021. broj DOVO-6/2021-157 te se predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

1. Odlukom DOV-a od 7. prosinca 2021. broj DOVO-6/2021-157 utvrđena je stegovna odgovornost zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J. za stegovno djelo iz članka 85. stavka 2. točke 7. ZoDOV-a te mu je, na temelju članka 86. stavka 1. točke 4. ZoDOV-a, kao stegovna kazna izrečeno razrješenje od dužnosti.

2. Zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J. je putem braniteljice, odvjetnice V. A. podnio žalbu protiv navedene odluke i protiv „odluke da se izdvojena mišljenja ne prilažu Odluci“, uvodno naznačivši da odluku pobija zbog „bitnih povreda odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne odluke o kazni“, s prijedlogom žalbenom vijeću Vrhovnog suda Republike Hrvatske "prihvatiti ovu žalbu i osporenu Odluku preinačiti tako da D. J. oslobodi odgovornosti za stegovno djelo koje mu je stavljeno na teret, te prihvatiti žalbu i preinačiti odluku DOV-a o postupanju s izdvojenim

mišljenjima tako da se izdvojena mišljenja članica Državnoodvjetničkog vijeća prof. dr. sc. E. I. K. i prof. dr. sc. M. Š. prilože osporenoj Odluci.“

3. Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske, Z. H.-Š. podnijela je odgovor na žalbu zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J. predloživši da se ista odbije kao neosnovana i potvrdi pobijana odluka.

4. Žalba je osnovana.

5. Ovo vijeće je, prije svega, razmotrilo žalbene tvrdnje protiv "odluke da se izdvojena mišljenja tretiraju sastavnim dijelom vijećanja i glasovanja, te posljedično ne dostave strankama". S obzirom na tvrdnje žalitelja o postupanju DOV-a s izdvojenim mišljenjima članova DOV-a prilikom donošenja uvedno citirane odluke, ovo vijeće je na sjednici 21. ožujka 2022. otvorilo omot na listu 1802 spisa DOV-a i izvršilo uvid u zapisnik DOV-a o vijećanju i glasovanju od 7. prosinca 2021. koji se nalazi u istoj. U tom je zapisniku konstatirano sljedeće: "Nakon razmatranja i rasprave o zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka članovi Vijeća većinom glasova donose sljedeću: ODLUKU..." Potom slijedi tekst odluke koji odgovara pisanom prijepisu odluke koja je dostavljena strankama, a nakon toga utvrđenje da je vijećanje i glasovanje zaključeno. Na kraju zapisnika navedena su imena i prezimena zapisničara, članova vijeća i predsjednika vijeća te njihovi potpisi. Međutim, iz tog zapisnika, osim već prethodno spomenutog utvrđenja da je odluka donesena većinom glasova, nije vidljivo koji bi član/članovi vijeća glasovao/glasovali protiv takve odluke. Također za istaći je da nigdje na tom zapisniku nije izrijekom navedeno da neki od članova vijeća izdvaja/izdvajaju glas, kao što nije navedeno ni to da neki od članova vijeća koji su izdvojili svoj glas zahtijeva/zahtijevaju da se njegovo/njihovo pisano obrazloženje izdvojenog glasa priloži pisanoj odluci.

5.1. U omotu se nalazi i pismeno u kojem je sadržano obrazloženje dvaju članova DOV-a u odnosu na donesenu odluku, a koje je suprotno donesenoj odluci. Međutim, ponovno se ističe da u samom zapisniku o vijećanju i glasovanju nije vidljivo koji bi to članovi tijekom glasovanja ostali u manjini niti je vidljiv njihov zahtjev da njihovo izdvojeno mišljenje bude priključeno pisanom otpravku odluke. Naime, da bi stav člana vijeća koji je glasao suprotno većini kao obrazložen bio priključen pisanom otpravku odluke, to taj član vijeća mora tijekom vijećanja i glasovanja, a ne kasnije, izrijekom zahtijevati i taj njegov zahtjev mora biti evidentiran u samom zapisniku o vijećanju i glasovanju.

5.2. Za istaći je da je u omotu i očitovanje predsjednika DOV-a o sjednici DOV-a održanoj 11. siječnja 2022., dakle nakon dovršenog vijećanja i glasovanja u ovom predmetu u prvom stupnju, iz čega proizlazi da je pisano obrazloženje drugačijeg mišljenja u odnosu na većinu u DOV-u zaprimljeno naknadno te da je tada na sjednici koja je održana po dovršenom vijećanju i glasovanju DOV donio odluku da ovaj podnesak s drugačijim mišljenjem u odnosu na većinsku odluku bude tek priklopljen samo zapisniku o vijećanju i glasovanju, a ne i otpravku pisanog obrazloženja odluke.

5.3. Za istaći je da je zakonodavac predvidio tajnost glasanja, a iznimka je propisana tek u slučaju da član vijeća čiji glas ostane u manjini pri glasanju zahtijeva da se njegovo pisano obrazloženje izdvojenog glasa priloži pisanoj odluci, koji zahtjev u ovom postupku nije istaknut, pa ostaje nejasno na temelju kojih informacija je žalitelj zaključivao da odluka ne bi bila donesena jednoglasno.

5.4. Uzevši u obzir prethodna utvrđenja ovoga vijeća te imajući u vidu odredbu članka 164. stavka 5. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine", broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje: ZKP/08.), na čiju odgovarajuću primjenu u ovom postupku upućuje članak 96. stavak 1. ZoDOV-a, a kojom je propisano da će se na zahtjev člana vijeća koji je izdvojio glas, njegovo pisano obrazloženje izdvojenog glasa priložiti pisanoj odluci, nisu osnovane žalbene tvrdnje kojima se upire na to da je odluka DOV-a o postupanju s izdvojenim mišljenjima nezakonita. Ovo stoga što iz zapisnika DOV-a o vijećanju i glasovanju na kojemu je sadržana žalbom pobijana odluka ne proizlazi da su neki članovi vijeća koji su eventualno izdvojili glas zahtijevali da se njihovo pisano obrazloženje izdvojenog glasa priloži pisanoj odluci.

6. Točno je da se, kako to ističe žalitelj, stegovni postupak ne može voditi protiv Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, odnosno za radnje/propuste iz razdoblja obnašanja funkcije Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a izreka i obrazloženje pobijane odluke obuhvaćaju i to razdoblje. Međutim, u obrazloženju pobijane odluke (stranica 65., pasusi 4. i 5.) jasno je i izričito navedeno da razdoblje članstva žalitelja u udruzi s. z. V. O. H. u vrijeme kada je on obnašao dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske "nije osnova za vođenje stegovnog postupka i izricanje stegovne kazne", već činjenica neophodna da se okolnosti počinjenja stegovnog djela za koje se žalitelj tereti što bolje označe. Prema tome, izreka pobijane odluke nije proturječna njezinim razlozima, a slijedom toga nije ostvarena ni bitna povreda odredaba postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08.

7. S obzirom na navedeno, žalitelj nije u pravu ni kada nastavno tvrdi da je time što je pretežni dio obrazloženja pobijane odluke koji se ne odnosi na pravna pitanja posvećen medijskim priložima iz razdoblja kada je on bio Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, dakle u svojstvu u odnosu na koje se protiv njega ne može voditi stegovni postupak, u odnosu na događanja koja nisu obuhvaćena činjeničnim opisom i o kojima se u prvostupanjskom postupku nije raspravljalo suštinski prekoračena optužba i ostvarena bitna povreda odredaba postupka iz članka 468. stavka 1. točke 9. ZKP/08. Pobijanom je odlukom, naprotiv, u svemu postupljeno sukladno odredbi članka 94. stavka 4. ZoDOV-a, odnosno sukladno odredbi članka 449. stavka 1. ZKP/08.

8. Međutim, tvrdnjom žalbe da se obrazloženje pobijane odluke o njegovom članstvu u s. udruzi gotovo u cijelosti odnosi na udruhu V. O. H., koju je on napustio još u ..., žalitelj s pravom upire na to da je u pobijanoj odluci ostvarena bitna povreda odredaba postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., koja se očituje u izostanku razloga o odlučnim činjenicama.

8.1. Naime, stegovno djelo iz članka 85. stavka 2. točke 7. ZoDOV-a, za koje je žalitelj pobijanom odlukom proglašen stegovno odgovornim, prema činjeničnom opisu iz izreke sastoji se u tome što je on ... stupio u članstvo udruge s. z. V. O. H. iako je znao da je to u suprotnosti s temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika ("Narodne novine", broj 26/19. - dalje: EK) i svjestan nespojivosti obnašanja državnoodvjetničke dužnosti s članstvom u toj udruzi zatražio i dobio status brata u tajnoj loži te bio članom iste do sredine ..., kada je stupio u članstvo druge neimenovane udruge s. z., koje okolnosti članstva u navedenim udrugama je prešućivao sve do objave dokumentacije o tome u medijima. Iz takvog činjeničnog opisa, dakle, proizlazi da se žalitelju stavlja na teret članstvo najprije u jednoj, a potom u drugoj s. udruzi i prešućivanje tih činjenica. Kako Odluka sadrži izričito izražen stav DOV-a da je odgovornost povezana s konkretnim u činjeničnom opisu označenim udrugama, a ne da bi bila odgovor na načelno pitanje dopuštenosti pripadnosti masonima (stranica 64., pasus 4. pobijane odluke), to dokazanost članstva u svakoj od udruga prema stavu izraženom u ovoj Odluci jasno utječe na količinu nedopuštenog ponašanja koje predstavlja stegovno djelo i kao takvo treba biti u odnosu na ukupnost nedvojbeno dokazano. S obzirom na to da je riječ o činjenicama odlučnima za utvrđivanje postoji li stegovna odgovornost žalitelja kroz čitavo inkriminirano razdoblje za terećeno mu stegovno djelo i u kojoj količini, i obrazloženje pobijane odluke treba sadržavati jasne, dostatne i valjane razloge, kako u pogledu svih okolnosti vezanih uz činjenicu njegovog članstva u udruzi s. z. V. O. H. (koja činjenica je u tijeku postupka bila nesporna), tako i u pogledu činjenice žaliteljevog članstva u drugoj, neimenovanoj udruzi s. z. (koja činjenica je u tijeku postupka bila sporna). Obrazloženje pobijane odluke, međutim, sadrži samo razloge za ocjenu o nespojivosti žaliteljevog članstva u s. udruzi V. O. H. s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti. Što se, međutim, tiče druge udruge s. z. za članstvo u kojoj i za prešućivanje članstva u kojoj se žalitelj tereti, prije svega je za istaknuti da se ista i u izreci i u obrazloženju pobijane odluke oslovljava tek kao "neimenovana" udruge s. z. Osim što već ta okolnost sama za sebe upućuje na to da u tijeku ovog stegovnog postupka uopće nije razjašnjeno o kojoj i o kakvoj udruzi s. z. je riječ, u obrazloženju pobijane odluke u kontekstu inkriminiranog članstva u konkretnoj udruzi su potpuno izostali razlozi o tome zašto je članstvo žalitelja i u toj udruzi s. z. (koje je, kao što je već navedeno, bilo sporna činjenica) nespojivo s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti. Time je u pobijanoj odluci ostvarena prethodno navedena bitna povreda odredaba postupka.

8.2. Naime, a na što se s pravom upire u žalbi, DOV u obrazloženju pobijane odluke ističe da „ustraje na prosudbi slučaja zamjenika J. samo u svjetlu konkretnih činjenica i okolnosti utvrđenih u provedenom dokaznom postupku, a da ujedno ne dotiče načelna pitanja i ne daje nikakve odgovore koji bi imali opće značenje ili vrijedili izvan okvira ovog predmeta, pri čemu je Vijeće u odnosu na činjenicu da je zamjenik J. mason, kao takvu, neutralno.“ (stranica 53., pasus 3. pobijane odluke). Ovako izraženo stanovište DOV-a ponavlja se i na drugim mjestima u obrazloženju pobijane odluke. Tako se na stranici 50., pasusu 5. pobijane odluke navodi: „Vijeće posebno naglašava da u ovom predmetu ne ocjenjuje na apstraktnoj razini prihvatljivost odnosno spojivost obnašanja dužnosti državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika s članstvom u formalno osnovanim i zakonito registriranim

udrugama s. z. ili pak s prakticiranjem s. z. unutar loža koje nisu registrirane kao udruge građana pa nemaju pravnu osobnost te se na njih odgovarajuće primjenjuju propisi koji se odnose na ortaštvo.“ Zatim se na stranici 64., pasusu 4. pobijane odluke navodi: „... predmet ovog stegovnog postupka nije pitanje o tome je li članstvo u masonskoj loži spojivo s državnoodvjetničkom dužnosti ili ne. Njegov je predmet ponašanje zamjenika J. u povodu njegova članstva u jednoj, a zatim i u drugoj udruzi s. z.“

8.3. Iz citiranih navoda pobijane odluke proizlazi da je DOV u istima izrazio stanovište da se ocjena o (ne)spojivosti članstva žalitelja u udruzi s. z. s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti, a posljedično tome i odluka o odgovornosti žalitelja za terećeno mu stegovno djelo valja temeljiti na odlučnim okolnostima ovog konkretnog slučaja, a ne *in apstracto* u smislu nespojivosti obnašanja državnoodvjetničke dužnosti s članstvom državnoodvjetničkog dužnosnika u svakoj udruzi s. z. kao takvoj. S obzirom na tako izraženo stanovište DOV-a, u pobijanoj je odluci bilo nužno navesti i razloge zbog kojih je, prema ocjeni DOV-a, i članstvo žalitelja u toj drugoj, neimenovanoj udruzi s. z. (pri čemu je, kao što je već navedeno, žalitelj osporavao i samu tu činjenicu) nespojivo s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti. Ovo tim više kada se ima u vidu i navod/stanovište DOV-a na stranici 36., pasusu 3. pobijane odluke "Stoga je logično za zaključiti da su proklamirana načela i ciljevi udruga s. z. zaslužili biti lišeni svih predrasuda i društvene netolerancije, kao i da, po stajalištu ovog Vijeća, zaslužuju svojim djelovanjem objektivno pozitivan doprinos pluralizmu u demokratskom društvu."

8.4. Kako su, dakle, razlozi o toj odlučnoj činjenici u pobijanoj odluci u potpunosti izostali, ostvarena je bitna povreda odredaba postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., zbog koje je žalbu zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J. trebalo prihvatiti i pobijanu odluku ukinuti te predmet vratiti na ponovni postupak (članak 95. stavak 4. alineja 3. ZoDOV-a).

8.5. Žalitelj potom iscrpnim žalbenim navodima, koji u biti predstavljaju žalbenu osnovu pogrešne primjene materijalnog prava iz članka 469. ZKP/08., ističe da ono što je navedeno u činjeničnom opisu pobijane odluke nije stegovno djelo iz članka 85. stavka 2. točke 7. ZoDOV-a za koje je on proglašen stegovno odgovornim.

8.6. Budući da činjenični opis postupanja iz izreke pobijane odluke može biti stegovno djelo koje je žalitelju stavljeno na teret u ovom postupku, žalbene tvrdnje kojima se upire na pogrešnu primjenu materijalnog prava nisu osnovane. Drugo je, međutim, pitanje jesu li sve odlučne činjenice sadržane u činjeničnom opisu stegovnog djela iz izreke pobijane odluke pravilno i potpuno utvrđene te valjano obrazložene. Što se tiče ovog potonjeg, već je prethodno navedeno u čemu se sastoji ostvarenje bitne povrede odredaba postupka koje je i dovelo do ukidanja pobijane odluke, dok će u nastavku biti izloženi žalbeni razlozi zbog kojih je, i prema ocjeni ovoga vijeća, i činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

9. Žalitelj, naime, ističe da DOV o postojanju sporne objektivne činjenice – da je „nakon tek faktičkog, ali ne i formalnog istupanja iz članstva u udruzi s. z. ... V. O. H., zamjenik J. stupio u članstvo druge neimenovane udruge s. z., koje je nastavio biti

član i nakon što je razriješen dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i nastavio s radom kao njegov zamjenik“ - zaključuje na temelju zatvorenog kruga indicija i pomoćnih činjenica, „i to u mjeri koja isključuje svaku razboritu sumnju u mogućnost protivnog“ (stranica 58. pobijane odluke). Obrazlažući ovakav svoj zaključak, DOV se poziva na odgovore zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J. na upite novinara i medija te na traženje Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske iz vremena kada je u medijima objavljeno da je on član s. udruge, zaključujući da iz navedenoga „nikako ne proizlazi da nije član novoosnovane udruge“. Zatim cijeni sadržaj internog dokumenta s. udruge V. O. H., zaključujući da se u istom govori o „navodnom izlasku niže potpisanih članova ... ne zbog napuštanja udruge s. z. općenito, već radi, učlanjenja i djelovanja u novoosnovanoj udruzi s. z“. Pri tome DOV smatra posebno indikativnim to što zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J. ne predlaže ispitivanje u svojstvu svjedoka H. K. koji bi mogao potvrditi istinitost njegovih tvrdnji da više nije član novoosnovane s. udruge, istodobno odbijajući navesti njezin naziv (istinitost koje tvrdnje se također pobija ovom žalbom), a H. K. se ne odaziva ni pozivu DOV-a za ispitivanje u svojstvu svjedoka po službenoj dužnosti, „već dostavlja tek dvije potpuno neuvjerljive isprave, ali ne ispred novoosnovane udruge, nego kao privatna osoba, iz čega je jedino moguće životno, logično i iskustveno zaključiti da su i zamjenik J. i H. K. i dalje u novoosnovanoj loži te da su obvezani s. prisegom.“

9.1. Prethodno izneseni zaključak DOV-a je s uspjehom doveden u pitanje žalbom zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J. u kojoj se ističe da okolnosti na kojima je takav zaključak utemeljen ne čine zatvoreni krug indicija, zbog čega je i zaključak DOV-a da se on u listopadu 2018. učlanio u drugu udruhu s. z., za sada, bez valjane osnove u dokazima.

9.2. Zato je, najprije, potrebno utvrditi da li je žalitelj od sredine ..., doista, postao članom i druge s. udruge. Ovo utvrđenje mora biti s takvim stupnjem izvjesnosti, koji ne ostavlja ni najmanje dvojbe za suprotan zaključak. Potom treba izložiti, s obzirom na ranije navedeni stav iz pobijane odluke, i razloge zbog kojih je, prema ocjeni DOV-a, i članstvo žalitelja u drugoj, neimenovanoj, udruzi s. z., isto tako bilo nespojivo s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti. Uostalom, o izostanku razloga o odlučnim činjenicama o okolnostima članstva u drugoj udruzi s. z. već je prethodno bilo govora u okviru obrazlaganja žalbenih tvrdnji u pogledu bitne povrede odredaba postupka.

10. Nastavno je potrebno osvrnuti se na one žalbene tvrdnje u okvirima žalbene osnove bitnih povreda koje, doduše, nisu dovele do ukidanja pobijane odluke, ali ih je potrebno iznijeti kako bi se ukazalo na pojedine pogrešne i netočne tvrdnje iz pobijane odluke te nelogičnosti i nepravilna postupanja DOV-a u pogledu samog postupka i, s tim u vezi, uputilo DOV na potrebu pravilnog postupanja u ponovljenom postupku.

11. Tako žalitelj s pravom ističe da je netočna tvrdnja iz obrazloženja pobijane odluke da on „dozvoljava isključivo pitanja svoje braniteljice“. Naime, DOV u dijelu obrazloženja pobijane odluke u kojemu ocjenjuje obranu zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, D. J., između ostaloga, navodi: „Međutim, upravo

kada iskazuje na raspravi te dozvoljava isključivo pitanja svoje braniteljice, zatiče se u kontradikciji...“ (stranica 61., pasus 2. pobijane odluke). To, međutim, ne proizlazi iz raspravnih zapisnika DOV-a na kojima je žalitelj iznosio svoju obranu. Žalitelj je, naime, s obzirom na očitovanje da se ne smatra stegovno odgovornim za terećeno mu stegovno djelo, svoju obranu iznio na kraju dokaznog postupka pa je tako na raspravi 2. studenog 2021. naveo: „... spreman sam odgovarati na pitanja ...“, dok je na raspravi 7. prosinca 2021., kada je dopunio svoju obranu, naveo: „To je sve što imam kazati u svoju obranu i ako ima dodatnih pitanja, voljan sam na njih odgovarati.“ Nakon toga je na istom raspravnom zapisniku konstatirano: „Pitanja za zamjenika protiv kojeg se vodi stegovni postupak nema.“ Osim što ni iz jednog navoda obrane žalitelja ne proizlazi da on, kako se to navodi u pobijanoj odluci, „dozvoljava isključivo pitanja svoje braniteljice“, detaljnim iščitavanjem zapisnika na kojima je on iznosio svoju obranu nije utvrđeno postojanje nijednog navoda u smislu da bi žalitelju bilo postavljeno bilo kakvo pitanje od strane predsjednika ili članova DOV-a ili zastupnice zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka, a na koje je on odbio odgovoriti. Iz tih zapisnika, naime, proizlazi da je žalitelju pitanja postavljala samo njegova braniteljica. No, ta se činjenica onda ne može tumačiti na način kako je to navedeno u pobijanoj odluci.

12. Osim toga za istaći je da sam način konzumiranja dopuštenih oblika obrane, što uključuje i pravo na neodgovaranje na pitanja pojedinih sudionika postupka, nikada i ni u kojem slučaju ne smije biti tumačen na štetu onoga koji koristi svoje zakonske ovlasti u pogledu načina iznošenja ili neiznošenja obrane.

13. Žalitelj nadalje ističe da je na raspravi 2. lipnja 2021. DOV usvojio dokazni prijedlog ovlaštene zastupnice podnositeljice zahtjeva da se pročita odluka Europskog suda za ljudska prava (dalje: ESLJP) u predmetu Siveri i dr. protiv Italije jer da je to „presedan važan za ovaj stegovni postupak“, no kada je obrana, slijedeći taj primjer, na raspravi 29. lipnja 2021. iznijela dokazni prijedlog čitanjem četiri presude ESLJP-a, DOV ga je odbio kao nedopušten.

13.1. U odnosu na navedeno prije svega valja reći da sudska praksa ESLJP-a ni u kaznenom postupku, a ni u stegovnom postupku protiv zamjenika državnog odvjetnika nema značaj dokaza, već neizravnog izvora prava. Prema tome, u pogledu iste se ni ne postupa kao s dokaznim prijedlogom, već kao s izvorom prava, pri čemu uzimanje u obzir tog izvora prava i postupanje s istim treba biti jednako naspram obje stranke u postupku. Postupanje DOV-a u pogledu dokaznih prijedloga stranaka da se kao dokazi pročitaju pojedine odluke ESLJP-a nelogično je i nerazumljivo i iz sljedećih razloga. Naime, iz stanja spisa predmeta DOV-a proizlazi da je na raspravi 2. lipnja 2021. zastupnica optužbe predala u spis odluku ESLJP-a o dopuštenosti zahtjeva broj 13148/04, Franco Siveri i dr. protiv Italije u prijevodu na hrvatski jezik te je DOV donio rješenje da se prihvaća taj dokazni prijedlog i da se ta odluka pregledava i čita, dakle izvodi kao dokaz, da bi na sljedećoj raspravi 29. lipnja 2021. (nakon što je žalitelj, slijedeći primjer protivne stranke u postupku, u podnesku predložio da se kao dokaz u postupku prevedu na hrvatski jezik i pročitaju četiri odluke ESLJP-a) donio rješenje kojim se mijenja rješenje s rasprave od 2. lipnja 2021. o čitanju odluke o dopuštenosti zahtjeva broj 13148/04, Franco Siveri i dr. protiv Italije na način da se taj dokazni prijedlog odbija kao nedopušten te se neće

izvesti čitanjem, iako je taj dokaz stvarno već izveden čitanjem. Unatoč tome, dakle dijelu kojim se utvrđuje na zapisniku s rasprave DOV-a od 29. lipnja 2021. da se ova odluka ipak neće izvoditi kao dokaz, u dijelu obrazloženja pobijane odluke u kojemu je navedeno koji su sve dokazi izvedeni u tijeku dokaznog postupka navedeno je da je kao dokaz pročitana i odluka ESLJP o dopuštenosti zahtjeva broj 13148/04, Franco Siveri i dr. protiv Italije, koja je potom i interpretirana u dijelu obrazloženja pobijane odluke koji se odnosi na zaključke DOV-a o odlučnim činjenicama. U obrazloženju pobijane odluke su isto tako dani osvrti i zaključci DOV-a i u odnosu na one četiri odluke ESLJP-a za koje je prethodno navedeno da je riječ o dokaznim prijedlozima obrane koji su odbijeni kao nedopušteni jer da je riječ o neizravnim izvorima prava - N.F. v. Italy br. 37119/97 od 12. prosinca 2001., Maestri v. Italy od 17. veljače 2004., Grande Oriente d'Italia di Palazzo Giustininani v. Italy od 12. prosinca 2001. i Grande Oriente d'Italia di Palazzo Giustininani v. Italy br. 2 od 31. kolovoza 2007., što je ispravan i zakonit pristup DOV-a. I naposljetku, DOV je u zaključnom dijelu svoje odluke naveo da su „odgovori na bitna pravna pitanja u ovom stegovnom postupku također utemeljeni i na odgovarajućim konkretnim odlukama ESLJP-a, između ostalih...” pa su u nastavku navedene i prvonavedene tri od one četiri odluke ESLJP-a koje je obrana žalitelja predlagala prevesti na hrvatski jezik i pročitati u dokaznom postupku (stranica 71. pobijane odluke).

14. Žalitelj s pravom ističe i to da je iznošenje u pobijanoj odluci pojedinih „grubih omalovažavajućih diskvalifikacija“ u odnosu na njega potpuno neprimjereno, a što se tiče žalbene tvrdnje da je podnošenje njegovih zahtjeva za izuzeće od strane predsjednika DOV-a na raspravama i u pojedinim odlukama okarakterizirano kao „lakoumno i nepromišljeno“, treba reći da je podnošenje zahtjeva za izuzeće suca ili člana tijela javne vlasti koje vrši sudbenu funkciju sastavnica prava na pravično suđenje pa njegovo korištenje, u pravilu, ne može biti razlog za penalizaciju.

15. U ponovljenom postupku DOV će, nakon što ponovno provede sve do sada izvedene dokaze, a po potrebi i druge, bilo po prijedlogu stranaka, bilo da sam ocijeni da su isti potrebni za potpuno i pravilno utvrđivanje svih činjenica koje su odlučne za ocjenu o postojanju stegovne odgovornosti u konkretnom slučaju, pomno i s puno više pažnje analizirati svaki pojedini dokaz zasebno i sve dokaze u međusobnoj povezanosti te u povezanosti s obranom zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske. Nakon toga će donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku koju će valjano obrazložiti u svim njezinim dijelovima, dajući jasne, dostatne i logične razloge za svaku odlučnu činjenicu. Ukoliko u ponovljenom postupku odluka bude donesena većinom glasova članova vijeća, vodit će računa o tome da to mora biti jasno naznačeno u zapisniku o vijećanju i glasovanju na način da iz istoga bude vidljivo koji su poimence članovi vijeća glasovali za odluku, a koji su članovi vijeća glasovali protiv odluke. Ukoliko u slučaju donošenja odluke većinom glasova koji od članova vijeća koji je izdvojio glas zahtijeva da njegovo pisano obrazloženje izdvojenog glasa bude priloženo pisanoj odluci, a što također mora biti jasno vidljivo iz zapisnika o vijećanju i glasovanju, DOV će voditi računa o dužnosti postupanja sukladno već ranije citiranoj odredbi članka 164. stavka 5. ZKP/08. To znači da se u tom slučaju pisano obrazloženje izdvojenog glasa člana vijeća (ili više njih) ima priložiti pisanoj odluci koja se dostavlja strankama.

16. Uzevši u obzir sve prethodno izneseno, na temelju odredbe članka 483. stavka 1. ZKP/08., koja se u ovom postupku primjenjuje sukladno odredbi članka 96. stavka 1. ZoDOV-a, odlučeno je kao u izreci ove odluke.

Zagreb, 21. ožujka 2022.

Predsjednik vijeća:
Damir Kos, v.r.